

מועד קטן ד-א

עניין: תוספת שביעית ויו"ט

מצפה איתן

תוס' ד"ה מזה להלן בו' וכי ההוא שיעורא נמי יהא מודה רבן גמליאל דצריך להוסיף. הקשה בשו"ת חמדת שלמה חלק או"ח דתיפוק להו דבלאו אי' שביעית נריך להוסיף צתחילתו משום דהוא יו"ט של ר"ה ואסור אפי' צמלאכת תלוש וכ"ש צעבודת קרקע האסור צשביעית. ורצה לתרץ דאילו משום יו"ט מותר מה"ת כשהוא מלאכה שא"ל לגופה כגון דקעציד צארעא דחצריה אצל משום שביעית אסור. אך הניח חילוק זה צנ"ע ואישתמיטתיה דהתוס' גופייהו כ"כ לקמן (דף יג) וצגיטין (דף מד) דגצי שביעית לא צעינן מלאכת מחשבת ולא מפטר משום מלאכה שא"ל לגופה. ועוד נראה דמטעם זה דלא צעינן צשביעית מלאכת מחשבת לא מפטר צמקלקל דגצי שבת דפטור מקלקל הוא משום דלא הוי מלאכת מחשבת וכדמוכח צספ"ק דחגיגה (דף י') ולפ"ז משכחת לה דנריך להוסיף איסור מלאכה משום שביעית ולא משום יו"ט כגון צמקלקל דפטור משום יו"ט לכ"ע אצל משום מלאכה שא"ל לא משכחת למ"ד דמחייב נמי גצי שבת:

[מצפה איתן]

מהרי"ל סי' לג

ומהר"א מווינא כתב בנימוקו²¹ ויש שאין אוכלין ביום כדי שלא יוסיפו מחול על הקדש בהאי י"ט משום דיומא דדינא הוא, וכמדומה שכן הורה מהר"מ (ג' ז"ל במגנצא ד). ועל טעם זה תמהתי דהא כבר קדשוהו בתפלה²². ושמא על הכוס עיקר דהוא דאורייתא²⁸.

שואל ומשיב מהדורה רביעאה חלק שלישי סי' קכה

ע"ד מה ששאל אס יש להוסיף צר"ה מחול על הקדש כמו צשאר יו"ט הכה לכאורה לא הציטתי מקום ספק שלו דמ"ס ר"ה משאר יו"ט. וכאשר עיינתי צזה מלאחי צשו"ת מהרי"ל סי' לג הוצא צאחרוכי וז"ל וכן ראיתי למהר"ש שמתיר לאכול צערצ ר"ה מצעוד יום ומהר"א מווינא כחצ צנימוקו ויש שאין אוכלין ציום כדי שלא יוסיפו מחול על הקדש צהאי יו"ט משום דיומא דדינא הוא וכמדומה שכן הורה מהר"ם מונגענלא ועל טעם זה חמתי דהא כבר קדשו צתפלה ושמא על הכיס עיקר דהוי דאורייתא עכ"ל מהרי"ל ומשמע דמודה עכ"ס דאין להוסיף מחול על הקדש משום דיומא דדינא הוא רק דקושייתו דהא כבר התפלל וכצ' עשאי קודש צתפלה והנה

